

Fontos a vidék fejlődése

A Magyar Szocialista Párt 2002-ben azt ígérte, hogy „olyan agrár árkat és támogatásokat biztosít, mely lehetővé teszi a tisztességes megélhetést”.

A szocialista dr. Géczi József 2002. április 18-i szórólapján azt ígérte: „a közös Európa főutcáján minden magyar agrártermelő sétálhat”. Ehhez képest a magyar agrárium történelmének legmélyebb válságát éli meg, amelynek oka a telhetetlen költségvetés, a központi elvonások, az eladósodott állam, s a visszatartott – ki nem fizetett európai uniós támogatások okozta versenyhátrány.

A rossz politikai döntéseknek köszönhetően a vidéken élők elkeseredettek, a vidék és a mezőgazdaság mély depresszióba került. Három év felelőtlen agrár- és vidékpolitikáját nem lehet 100 kampányszerű lépéssel megoldani. Ötletelés helyett valódi, új alapokon nyugvó agrárkonceptióra van szükség.

Kérjük a kormányt, hogy vegye komolyan a magyar mezőgazdaság és a magyar vidék problémáit, 100 lépés helyett átfogó kormányzati intézkedési tervvel akadályozza meg, hogy a magyar vidék és a mezőgazdaságból élők végérvényesen lemaradjanak a lengyel, szlovák társaitól. Ehhez a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség minden segítséget megad.

NÓGRÁDI ZOLTÁN, MÓRAHALOM

A Halácsi Kft. válasza Tariné panaszára

Makón 2003 októberben saját erővel, bérlet üzemrészben kezdte meg a Halácsi Rehabilitációs célú célszervezet a tevékenységét. Ahhoz, hogy Makón tovább tudjuk biztosítani a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását, Makó polgármesterének támogatásával alakítottuk ki, és a közelmúltban indítottuk be a Bajza utcai új telepünket.

Ha a polgármesteri hivataltól nem kaptunk volna segítséget, akkor Makón a rehabilitáltak általunk történő foglalkoztatása megszűnt volna. A jelenlegi 12 személy foglalkoztatását 20-ra kívánjuk bővíteni. A kft. célja itt is mint a többi telephelyen a rehabilitáció, a stresszmentes munkavégzés biztosítása.

A kft. a foglalkoztatást a munkavállaló meglévő képességeinek megfelelő, olyan rehabilitációs munkavégzés keretében biztosítja, amely a társasági szerződésben megjelölt tevékenységének kifejtéséhez kapcsolódik. Bevételeink, kiadásaink tervezett alakulása, illetőleg üzleti terve valószínűsíti a munkavállalók tartós foglalkoztatását megalapozó eredményes működését.

A kft. feladatainak ellátására vonatkozó tervét foglalkozási rehabilitációs szakmai programban rögzíti – a rehabilitációs foglalkoztatás célját, feladat formáit, a rehabilitációs foglalkoztatás szakmai tartalmát, módját, a segítő szolgáltatás körét, valamint azok igénybevételének módját és rendjét – munkahelyi körülmények javítására irányuló tervet. A szakmai programban foglaltak megvalósítását évente értékeli.

Társaságunknál nem olyan feszített a munkatempó, mint a versenyszférában, igaz, a bérek is alacsonyabbak, de magasabbak a minimálbérnél. Tariné Fodor Erzsébet panaszát olvashattuk a Délvilág című napilapban, hogy a Halácsi Kft.-ben a norma bevezetését követően nem lehet a normát teljesíteni, keveset lehet keresni. A normák alkalmazására való felkészülésre a múlt évben került sor (felkészülés ideje alatt a betanulási időre minden dolgozónak minimálbért fizetünk), az új normák bevezetésére

2004. december 1. után került sor.

Tariné állítása hamis, a múlt év decemberi munkalapját mutatta meg a fényképezőgép előtt, akkor ő egész hónapban ténylegesen 91 órát dolgozott le. Teljesítményében dolgozott (9x7=63+5) 68 órát, időbérben 23 órát (305 Ft/óra) 14 óra fizetés nélküli, 49 óra táppénz, 7 óra betegszabadság. Kifizetett járandóság 14 685 Ft volt, teljesítménybére kifizetésre került 6142 Ft, amely 10% rehabilitációs pótlékot tartalmaz. Teljesítménye nem érte el a napi 10%-ot, míg munkatársai 60–70%-ot teljesítettek. Tariné 2004. 12. 21.–2005. 04. 08.-ig folyamatosan táppénzen volt. Egészségi állapotában bekövetkező romlás miatt soron kívül foglalkozás egészségügyi vizsgálatra küldtük, a szakorvos 2 hónap múlva újabb vizsgálatra rendelte be.

Áprilisban: 07-étől 68 órát dolgozott teljesítménybérben, 42 órát táppénzen volt (6 nap), 28 óra (4 nap) szabadság. Teljesítménybérben minispeprű-varrást, cirokválogatást végzett, teljesítménye nem érte el az 5%-ot sem (az is minőségileg kifogásolt), holott a többi munkavállaló, az új belépők is 60–70% között teljesítettek, rehabpótlékkal elérték és meghaladták a 100%-ot. (Rehabpótlék 40%).

Májusban 5 nap szabadságot vett ki (35 óra), 5 nap betegszabadság (35 óra), 7 óra fizetett ünnep. 2005. május 17–18–19-én igazolatlanul mulasztott, emiatt rendkívüli felmondással szüntették meg a munkaviszonyát azaz, hogy együttműködési kötelezettségének nem tett eleget, a munkatársaira is rossz hatással volt. Tariné munkavégzési, valamint együttműködési kötelezettségének sorozatosan nem tett eleget: folyamatosan megszegte a technológiai, munkafegyelmi előírásokat, keresőképtelenségének igazolását mindig késve, többszöri felszólításra, (két-három hét után) adta le, akadályozta a táppénzigénylést. Érthetetlen számunkra, hogy volt munkatársunk valótlan panasszal élt.

HALÁCSI GÁBOR,
A HALÁCSI KFT. ÜGYVEZETŐ
IGAZGATÓJA

Ismét kopasz lesz a Tisza-part?

Cél: egyre kisebb mértékű intenzív átalakítás érje a tiszai erdőket

Fotó: Miskolczi Róbert

A lapban május 19-én megjelenő Ismét kopasz lesz a Tisza-part című cikkhez a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság erdőmérnöke és zoológusa, munkatársaként szeretnék néhány gondolatot hozzáfűzni.

Nyugodtan kijelenthető, hogy a „zöldek”-ként titulált, ámbár meg nem nevezett szervezetek és intézmények a cikk állításával szemben nem akarják kivágnatni a Tisza hullámterében lévő fákat. Nem hiszem, hogy épessz ember fejében születhet ilyen elvete-mült gondolat. Sem célja, sem értelme nem lenne mindennek. Az ártéri élőhelyekért ag-gódó szakmabeliek pont az ellenkezőjét szeretnék, vagyis azt, hogy a minél magasabb vágáskorok alkalmazásával egyre kisebb mértékű zavarás és intenzív átalakítás érje a tiszai erdőket. Más a helyzet a tiszai árvízi katasztrófák megelőzését célzó Vásárhelyi-tervvel. Ennek kapcsán elképzelhető, hogy egyes folyószakaszokon a tájidegen fa-ültetvények letermelését követően ritkább, ligetesebb erdők telepítését kell majd megvalósítani. Ez azonban nem jár sem a hullámté-ri erdőterület számottevő csökkenésével, sem az erdők biológiai értékének romlásával.

Nem feltételezem, hogy van olyan tanult, és kellő szakmai tapasztalattal rendelkező erdészkollektíva, aki felelősséggel merné azt állítani, hogy „...nem lehet csak őshonos fafajokból erdőt alkotni”. Minden termőhelynek

megvan a maga természetes erdőtársulása, amelyben az őshonos fa- és cserjefajok az együttélés és versengés szabályai szerint megfelelő térszerkezetben alkotják magát az erdőt. Ezeknek az erdőknek nincs szüksége a tájidegen fajokra, illetve a mesterségesen előállított fajtákra. Azt persze nem vitatja senki, hogy az elegyes természetserű erdők létrehozása és felnevelése nagyobb odafigyelést, szakértelmet, magasabb szellemi és nagyobb anyagi ráfordítást igényel, mint egyetlen fafajból, sablonszerűen hálózatba rendezett ültetvényeket produkálni. De valószínűleg nem járt még erdőben az a „szakember”, aki azt állítja, hogy „az őshonos fák telepítésével bozótossá válik a folyómente”, Pont ellenkezőleg, hiszen megfelelően gazdag fa- és cserjefajok alkalmazása esetén több térszintű erdőszerkezet jön létre, amelyre lesajnáló a bozotos kifejezés használata.

Védett természeti területen az erdők kiemelten fontos, sőt elsődleges rendeltetése a természetvédelmi szempontok érvényesülése. A faanyagtermesztésre alapozott, a lehető legnagyobb piaci bevételt célzó erdőgazdálkodás helye ezért nem a természetvédelmi terület. Hiba lenne azt elhítni az olvasóval, hogy Magyarországon a természetvédelem „...mára szinte minden hullámtéri erdőt védetté nyilvánítottak.” Ezzel szemben a tiszai ártéri erdők több mint fele

nem védett. Természetvédelmi területen azonban, bármennyire sajnálatos egyes gazdálkodóknak, a törvények előírásai szerint a kisebb bevételek és a nagyobb kiadások szorításában számos korlátozásnak kell eleget tenni. Ilyen az őshonos fafajokkal történő erdősítés, illetve a magas vágás-érettségi korok alkalmazása. A Magyar Állam mint tulajdonos a védett természeti területen lévő erdeit, akár az erdőgazdasági részvénytársaságoknak, akár a nemzeti park igazgatóságoknak adja szerződés keretében kezelésbe, egyaránt elvárja, hogy a természetvédelmi szempontok a magyar társadalom igényének megfelelően messze-menőig érvényesüljenek. A Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság mintegy 5000 hektár erdőt kezel ennek a feladatnak eleget téve. Amennyiben van olyan nagygazdálkodó, aki a természetvédelmi kötelezettségnek megfelelő többletráfordításokat nem tudja vállalni, jogában áll, végső helyzetben kötelessége az erdők kezeléséről lemondani. A Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság kész ezeket az erdőket átvenni, Ez azonban területszerzési manőverezés, különösen nem pénznyerésről szóló történet, amivel a cikk meggyanúsítja a magyar természetvédelmet.

DR. IVÁNYOSI SZABÓ ANDRÁS,
A KNP MB. IGAZGATÓJA

Kezdődik a vadászat!

Szabadon vadászunk a világ legjobb értékpapírjaira. Különleges, új befektetési alap a maximális hozamért.

MKB HOZAMVADÁSZ

BEFEKTETÉSI ALAP

Befektetési vonal: 06-40-333-666 • www.mkb.hu

Honismereti találkozó Óföldrőkekon

A közelmúltban bensőséges baráti találkozóra került sor az Óföldrőkei Honismereti Klub és a Makói Honismereti Kör tagjai közt. A makóiak gépjárművekkel indultak Óföldrőkekre, ahol az ot-tani klubelnök, Vass József fogadta a vendégeket, és vezette a közösségi ház egyik szépen feldíszített termébe.

Az elnök tisztelettel és szeretettel köszöntötte a makói és óföldrőkei résztvevőket, és megkülönböztetett tisztelettel dr. Tóth Istvánt, a Csongrád Megyei Móra Ferenc Múzeum munkatársát, dr. Forgó Istvánt, a makói honismereti kör elnökét, valamint a helyi vezetés meglelt résztvevőit. A köszöntőt a óföldrőkei és makói klubvezető el-nöki beszámolója követte. Ezután Makói figurák címmel Szabó Jenő helytörténeti kutató tartott előadást, amit hozzászólások, kiegészítések követtek.

Mindkét elnök részletesen elemezte a megalakulástól napjainkig eltelt időszakot, azok eseményeit, eredményeit. Szóltak a helytörténeti kutatások, múltunk feltárásának fontosságáról, a további célkitűzések feladatok végrehajtásáról. A két elnök megállapodott abban, hogy a gyümölcsöző együttműködést és kapcsolattartást tovább folytatja a két honismereti kör. Az elnöki beszámolókat nagy érdeklődéssel figyelték a jelenlévők. Ezt bizonyította az a számos kérdés, ami az előadásokkal kapcsolatban felvetődött. Válaszadások után kiegészítések következtek. Elsőnek

Rác Sándor Életdíjas néprajzkutató ismertette Óföldrőkekhöz fűződő kutatási eredményeit. Meltatta a Návay család településsel kapcsolatos érdemeit. Ezt követően került sor a falu nevezetességeinek megtekintésére. Elsőként a Kunhalomra épült erdőttemplomot tekintettük meg. A hányatott sorsú templomról megtudtuk, hogy magtárként is használták, és 1924. május 24-én szentelték fel az újjáépítése után. A második világháború, és az idő vasfoga súlyos külső sérüléseket okozott az épületen. A jelenlegi gyönyörű állapotát dr. Béres Mária régésznek, és az általa vezetett csapat lelkiismeretes felújító munkájának köszönheti.

Látogatásunk második helyszíne az idők otthona volt. Vezetője Vass Józsefné adott tájékoztatást az intézmény történetéről, életéről. 1949 óta működik otthonként a Návay Tamás által építtetett kastély. Jelenleg három épületből áll: kastély épület, pavilon rész és hotel szárny. Lakóinak száma 137 fő.

Utolsóként a falu emlékházat látogattunk meg. Örömmel tapasztaltuk, hogy az aránylag kis lélekszámú községben milyen gazdag anyagot sikerült összegyűjteni. Elhelyezésük átgondolt, esztétikus. Minden dicsőretet megérdemelnék a falu vezetői és a gyűjtésben résztvevő emberek. Ha tehetik, minél többen, keressék fel a kiállítást, nem fognak csalódni.

BOGDÁN KÁROLY
MAKÓI HONISMERETI KÖR
TAGJA

Emléktábla járna Pally Annának

Az ember esendő, a memória szelektív. A gyarló emlékezet nagyon mostohán bánik Pally Anna, Szeged szülötte balettművész személyével. Pedig megérdemelné, hogy emlékezzünk rá.

Száztizenöt esztendővel ezelőtt, 1890. május 24-én született Szeged, Jósika utca 8-as számú házában. Édesapja Politzer Ábrahám szobafestő volt. Anna a BM 34985/912 sz. engedélyével változtatta nevét Pallyra. Tizenkét éves korától Guerra Miklósnak, a bécsi operától a Magyar Királyi Operaházhoz szerződött olasz balettmesternek a tanítványa. 1903-tól – mint balettnövendék – már az Operaház tagja, s 1907-től magántáncosa 1919-ig. A Magyar táncgyuleg, a Babatün-

dér, a Sylvia, a Coppelia és egyéb balettművek szólistája.

A virtuóz, muzikális, kitűnő technikájú, sokoldalú táncosnő részese Bartók A fából faragott királyfi című táncjátéka ősbemutatójának is. 1917. május 12-én ő táncolja a királyfi szerepét. Kitűnő táncát magasra értékeli a kritika. „Művészet dolgában nem áll az orosz balet első táncosai mögött” – írja róla a recenzens.

Pally 1920-tól európai és amerikai városokban turnéz. Táncainak koreográfiáját általában maga készíti. 1926-ban hazatér, visszavonul a tánctól, és tanítani kezd. Saját iskoláján kívül 1930-tól 1939-ig a Zeneakadémián színpadi mozgást, ritmikát és plasztí-

kát oktat. Ekkor a második zsidótörvény a nyilvános, állami feladatvállalástól eltiltja.

A következő, kritikus években az OMIKE-ben működik – Országos Magyar Izraelita Kulturális Egyesület – és ott koreográfiát készít Goldmark: Sába királynőjéhez.

A háború után végleg visszavonul, és harmincöt évvel ezelőtt, 1970. április 4-én Budapesten befejezi földi pályafutását

E múltját, értékeit büszkén őrző város, mely nem fukarkodik az emléktáblák felállításával, talán e nemzetközi híró balettművésznek, Bartók egykori alkotótársának is avathatna egyet hajdani szülőháza falán.

SÁNDOR JÁNOS RENDEZŐ,
SZEGED